

**279**

1717. Κανονναμὲ τοῦ Μορέως,  
μνημ. ἐν 423, σ. 207 σημ. 1.

**280**

1717. Ἀγοραπωλησία ἀκινήτων τῆς 26 Ἰαν. 1716–1717 ἐν Παροικία  
Πάροῦ,  
ἐν 57, σ. 154–155.  
«... οἱ ὁποῖαις <ἰδιοκτήτραι γειτονικῶν ἀκινήτων> ἐρωτηκίκασι, κατὰ τὴν συνήθειαν,  
καὶ μὲ τὴν θέλησίν τωνε γίνεται τὸ παρόν...».

**281**

1717. Προικοσύμφωνον συστάσεως προικὸς εἰς υἱόν, τῆς 24 Ἰαν., ἐν  
Παροικία Πάροῦ,  
ἐν 57, σ. 153–154.  
«... ἂν τύχη θάνατος δίχως νὰ ἀφίκοῦ ἕνα παιδί, νὰ μεταστρέφονται πάλε εἰς τοὺς  
προθίμους (= ἐγγυτέρους) τοὺς ἐδικαίς κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθεια τοῦ τόπου...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

**282**

1718. Προικοσύμφωνον ἐν Ἀνδρῶ, ἀπὸ 13 Μαρτίου,  
ἐν 289, σ. 242.  
«... μὲ τοῦτο, τοῦ ἀφέντη τὸ πράγμα... κωντεσιονάδο, νὰ πηγαίνη ἀπὸ πρῶτο ὡς πρῶτο  
ἀρσενικό, καὶ νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὸ πουλήσῃ, μηδὲ νὰ τὸ χαρίσῃ...».

**283**

1719. Τῆς 31 Μαΐου α) «31 ζητήματα χωριανῶ ἀπάνω εἰς τοὺς τόπους»,  
15 χωρίων τῆς Νάξου καὶ ἐν συνεχείᾳ «ἀπόκρισι στὰ ζητήματα  
χωριανῶν», τῆς Κοινότητος τῶν χωρίων Νάξου,  
εἰς δύο παραλλαγὰς, ἐν 146, σ. 75–79.  
«Διὰ τὰ λεγάτα, τὸ κάμνομεν σπάτι μὲ τὲς ὁμοίης των μαρτυρίες, πῶς ἔνε γονικά μας  
μούλκια καὶ παλαιὸ μας ζάπτι ἀπὸ τοὺς προγονέους μας ἕως τὴν σήμερον, πρὶν τὸν τα-  
χριτζὶ καὶ μετέπειτα τὸν ταχριτζί, διατὶ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐχτίζονταν τὰ σπίτια, ἔστοντας  
ἡ γῆς ἐδική μας, ἐπαίρναμεν τὸ δικαίωμά μας, καθὼς φαίνεται ἡ ἀπόφασι τῆς κραταιᾶς  
βασιλείας, διὰ τὸ ὁποῖον πλερόνομεν τὸ βασιλικὸν δόσιμον, καθὼς ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία.  
Καὶ διὰ τὰ καπριάτικα, ἔχοντας κάπρο καὶ βόσκοντας καὶ εἰς τὰ πάσκουλα τοῦ καθενός,  
κράτησιν ἔχον νὰ τὰ δίνουν ὡσὰν παλαιὸ ζάπτι τῶν γονέων μας.  
Διὰ τὰ λεύτερα, ὅσα ἐθέλαν ἀποδείξει μὲ δίκαιες καὶ νόμιμες ἀποδείξεις, νὰ εἶναι ἐδικά τως.  
Στὰ μετὰξια, ὁποῦ γίνονται ἀπὸ κεσίμνια, πάντα τὰ ἐδεκάτιζαν ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶχαν τὰ

